

หยุด !

ทำร้ายพระพุทธศาสนา

หยุดทำบาปให้กับตนเอง

หยุดถวายทอง-เงิน แด่พระภิกษุและสามเณร

ทอง-เงิน ไม่ควรถวายภิกษุ จากพระไตรปิฎกเล่ม 3 หน้า 940 เล่มสีน้ำเงิน เล่ม 3 หน้า 887 เล่มสีแดง

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย พวกเธอพึงยกสิกขาบทนี้ขึ้นแสดงอย่างนี้

พระบัญญัติ

อนึ่ง ภิกษุใด รับก็ดี ให้รับก็ดี ซึ่งทอง-เงิน หรือยินดีทอง-เงิน อันเขาเก็บไว้ให้ก็ดี เป็นนิสสัคคิยปาจิตตีย์. (ต้องอาบัตินิสสัคคีย์ ต้องสละสิ่งของนั้นออกไป จึงจะพ้นโทษได้)

*จากพระไตรปิฎกและอรรถกถาแปลไทยฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัยชุด 91 เล่ม

นิสสัคคิยปาจิตตีย์ / 1 ตัว
(โทษที่ทำความดีให้ตกไป ต้องสละ)

ตกโรรุวนรก 1 ชั่วอายุ คือ 4,000 ปี ของชั้นนี้

1 ปีในชั้นนี้ เท่ากับ 210,240 ล้านปีมนุษย์

4,000 ปี ในชั้นนี้ เท่ากับ 840,960,000 ล้านปีมนุษย์

โยมที่ร่วมทำผิดกับพระเพราะถวายสิ่งของที่ผิดพระวินัย ก็มีโทษต้องตกนรกขุมเดียวกับพระแต่จะได้รับโทษเบากว่า

ศึกษาคำสอนของพระพุทธเจ้า จากพระไตรปิฎกเพิ่มเติมได้ที่

www.samyaek.com

พระภิกษุ-สามเณรที่รับเงินและทอง เป็นผู้ทำผิด พรบ.คณะสงฆ์และกฎหมายอาญา

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 เป็นปีที่ 47 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำ และยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 15 ตรี

มหาเถรสมาคมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
...(4) รักษาหลักพระธรรมวินัยของพระพุทธศาสนา

พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499

มาตรา 1 ในประมวลกฎหมายนี้
(1) "โดยทุจริต" หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ โดยที่ชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

มาตรา 3 ประมวลกฎหมายอาญาท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2500 เป็นต้นไป

มาตรา 341 ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้งและโดยการหลอกลวงดังว่านั้น ได้ไปซึ่งทรัพย์สิน จากผู้ถูกหลอกลวง หรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม ทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ์ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 342 ถ้าในการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงผู้กระทำ

(1) แสดงตนเป็นคนอื่น หรือ

(2) **อาศัยความเบาปัญญาของผู้ถูกหลอกลวง ซึ่งเป็นเด็กหรืออาศัยความอ่อนแอทางจิตของผู้ถูกหลอกลวง**

ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 343 ถ้าการกระทำความผิดตาม **มาตรา 341** ได้กระทำด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชนหรือ**ด้วยการปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน** ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรก ต้องด้วยลักษณะดังกล่าวใน **มาตรา 342** อนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดด้วย ผู้กระทำ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

เมื่อไม่ทำบุญกับพระที่ละเมิดศีล พุทธศาสนิกชนควรจะทำบุญกับใคร? ทำอย่างไรกันดี ? อ้างอิงคำสอนของพระพุทธเจ้า จากพระไตรปิฎกอรรถกถา แปลไทย ชุด ๙๑ เล่ม มมร.

เมื่อทำบุญกับพระที่ละเมิดศีล.... ไม่ได้บุญ

เล่มที่ ๒๓ หน้า ๔๐๙ เล่มสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๒๓ หน้า ๓๘๗ เล่มสีแดง

ได้ยินว่า นายพรานนั้นเมื่อให้ทักขิณา (ของทำบุญ) อุทิศถึงผู้ตาย ได้ให้แก่ภิกษุผู้ทุศีล (ละเมิดศีล) รูปหนึ่งนั้นแลถึง ๓ ครั้ง ในครั้งที่ ๓ อมนุษย์ (คือผู้ตาย) ร้องขึ้นว่า **"ผู้ทุศีลปล้นฉัน"** ในเวลาที่พรานนั้นถวายแก่ภิกษุผู้มีศีลรูปหนึ่งที่มาถึงผลของทักขิณา (ของทำบุญ) ก็ถึงแก่เขา

ทำบุญกับนักบวชที่ละเมิดศีล... ก็ไม่ได้บุญ

(จูฬเสฏฐีเปตวัตถุ) เล่มที่ ๔๙ หน้า ๒๒๓ เล่มสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๔๙ หน้า ๑๗๓ เล่มสีแดง

"ธิดาของข้าพระองค์บ่นอยู่เนืองๆ ว่า เราจักให้ทานอุทิศให้มารดา บิดา ลุง ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย พวกพราหมณ์กำลังบริโภคทานอันธิดาของข้าพระองค์ตกแต่งแล้ว ข้าพระองค์จะไปยังเมืองอันธกาวินทนคร เพื่อบริโภคอาหาร" พระราชาจึงตรัสสั่งเขาว่า "ถ้าท่านไปได้เสวยผลทานนั้น พึงรีบกลับมาบอกเหตุที่มีจริงแก่เรา เราฟังคำอันมีเหตุผลควรเชื่อถือได้แล้วจักทำการบูชาบ้าง"

จูฬเศรษฐีเปรต ทูลรับพระดำรัสแล้ว ได้ไปยังอันธกาวินทนครนั้น **แต่ไม่ได้รับผลแห่งทานนั้น** เพราะพราหมณ์ทั้งหลายที่บริโภคภัตร (อาหาร) **เป็นผู้ไม่มีศีล ไม่สมควรแก่ทักษิณา (สิ่งของทำบุญ)**

ศีลที่พระภิกษุต้องรักษามีอย่างไรบ้าง ?
[ที่โยมควรรู้เบื้องต้น] (สามัญญผลสูตร)
เล่มที่ ๑๑ หน้า ๓๑๑ เล่มสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๑๑ หน้า ๒๖๔ เล่มสีแดง

...๑๓. **เธอเว้นขาดจากการรับทองและเงิน.**
๑๔. **เธอเว้นขาดจากการรับธัญญาหาร (ข้าว) ดิบ.**
๑๕. **เธอเว้นขาดจากการรับเนื้อดิบ.**
๑๖. เธอเว้นขาดจากการรับสตรีและกุมารี.
๑๗. เธอเว้นขาดจากการรับทาสี (ทาสหญิง) และทาส.
๑๘. เธอเว้นขาดจากการรับแพะและแกะ.
๑๙. เธอเว้นขาดจากการรับไก่และสุกร.
๒๐. เธอเว้นขาดจากการรับช้าง โค ม้าและลา.
๒๑. **เธอเว้นขาดจากการรับไร่ นาและที่ดิน.**
๒๒. เธอเว้นขาดจากการประกอบทูตกรรม (คือการนำข้อความไปบอก) และการรับใช้.
๒๓. **เธอเว้นขาดจากการซื้อ การขาย**

มหาศีล (สามัญญผลสูตร) เล่มที่ ๑๑ หน้า ๓๑๕ เล่มสีน้ำเงิน เล่มที่ ๑๑ หน้า ๒๖๘ เล่มสีแดง

๑. ภิกษุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชา (วิชาที่ขัดกับพระนิพพาน) เช่น อย่างที่สมณพราหมณ์ผู้เจริญบางจำพวกฉันโภชนะ (อาหาร) ที่เขาให้ด้วยศรัทธาแล้วยังเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชาเห็นปานนี้ คือ **ทายอวัยวะ ทายนิมิต (เครื่องหมาย) ทายฟ้าผ่า เป็นต้น ทำนายฝัน ทำนายลักษณะ** ทำนายหนูกัดผ้า ทำพิธีบูชาไฟ ทำพิธีเบิกแว่นเวียนเทียน ทำพิธีซัดแกลบบูชาไฟ ทำพิธีซัดรำบูชาไฟ ทำพิธีซัดข้าวสารบูชาไฟ ทำพิธีเติมเนยบูชาไฟ ทำพิธีเติมน้ำมันบูชาไฟ ทำพิธีเสกเป่าบูชาไฟ ทำพลีกรรมด้วยโลหิต เป็นหมอดูอวัยวะ ดูลักษณะที่บ้าน ดูลักษณะที่นา **เป็นหมอปลุกเสก เป็นหมอผี เป็นหมอลงเลขยันต์คุ้มกันบ้านเรือน** เป็นหมองู เป็นหมอยาพิษ เป็นหมอแมลงป่อง เป็นหมอรักษาแผลหนูกัด เป็นหมอทายเสียงนก เป็นหมอทายเสียงกา เป็นหมอทายอายุ **เป็นหมอเสกกันลูกศร** เป็นหมอทายเสียงสัตว์ แม้ข้อนี้ก็เป็นศีลของเธอประการหนึ่ง.

.....๖. ภิกษุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชา เช่น อย่างที่สมณพราหมณ์ผู้เจริญบางจำพวกฉันโภชนะ ที่เขาให้ด้วยศรัทธาแล้ว ยังเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชาเห็นปานนี้คือ **ให้ฤกษ์อาวาหมงคล ให้ฤกษ์วิวาหมงคล ดูฤกษ์เรียงหมอน ดูฤกษ์หย่าร้าง** ดูฤกษ์เก็บทรัพย์ ดูฤกษ์จ่ายทรัพย์ ดูโชคดี ดูเคราะห์ ให้ยาผดุงครรภ์ ร่ายมนต์ให้ลิ้นกระด้าง ร่ายมนต์ให้คางแข็ง ร่ายมนต์ให้มือสั่น ร่ายมนต์ ให้หูไม่ได้ยินเสียง เป็นหมอทรงกระจก เป็นหมอทรงหญิงสาว **เป็นหมอทรงเจ้า บวงสรวงพระอาทิตย์ บวงสรวงท้าวมหาพรหม ร่ายมนต์พ่นไฟ** ทำพิธีเชิญขวัญ แม้ข้อนี้ก็เป็นศีลของเธอประการหนึ่ง.

๗. ภิกษุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชา เช่นอย่างที่สมณพราหมณ์ผู้เจริญบางจำพวกฉันโภชนะที่เขาให้ด้วยศรัทธาแล้ว ยังเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยติรัจฉานวิชาเห็นปานนี้คือ ทำพิธีบนบาน **ทำพิธีแก้บน ร่ายมนต์ขับผี สอนมนต์ป้องกันบ้านเรือน** ทำกะเทยให้กลับเป็นชาย ทำชายให้กลายเป็นกะเทย ทำพิธีปลูกเรือน **ทำพิธีบวงสรวงพื้นที่ พ่นน้ำมนต์ รดน้ำมนต์** ทำพิธีบูชาไฟ ปรุงยาสำรอก ปรุงยาถ่าย ปรุงยาถ่ายโทษเบื้องบน ปรุงยาถ่ายโทษเบื้องล่าง ปรุงยาแก้ปวดศีรษะ หุงน้ำมันหยอดหู ปรุงยาตา ปรุงยานัตถุ์ ปรุงยาทากัด ปรุงยาทาสมาน ป้ายยาตา ทำการผ่าตัด รักษาเด็ก ชะแผล แม้ข้อนี้ก็เป็นศีลของเธอประการหนึ่ง.

พระภิกษุสามเณรที่รับเงิน-ทอง ไม่ใช่นักบวชที่ถูกต้องในพุทธศาสนา (เรื่องนายบ้านชื่อมณีจูฬกะ)
เล่มที่ ๙ หน้า ๕๓๖ เล่มสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๙ หน้า ๕๒๔ เล่มสีแดง

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า เอาละ นายบ้านเธอพยากรณ์ (ตอบปัญหา) อย่างนี้ชื่อว่ากล่าวคล้อยตามเรา ชื่อว่าไม่กล่าวตู่เราด้วยคำเท็จ ชื่อว่าพยากรณ์ธรรม สมควรแก่ธรรม และสหธรรมิก (ผู้ประพฤติธรรมร่วมกัน) บางรูปผู้กล่าวตามวาทะย่อมไม่ถึงฐานะที่ควรติเตียน

ดูก่อนนายบ้าน ทองและเงินไม่ควรแก่สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรโดยแท้ สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรไม่ยินดีทองและเงิน สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรไม่รับทองและเงิน สมณะเชื้อสายพระศากยบุตรมีแก้วและทองอันวางเสียแล้ว ปราศจากทองและเงิน ทองและเงินควรแก่ผู้ใดแม้กามคุณ (สิ่งที่น่าปรารถนา) ทั้งห้าก็ควรแก่ผู้นั้น กามคุณทั้งห้าควรแก่ผู้ใด เธอพึงจำผู้นั้นไว้โดยส่วนเดียวว่า มีปกติมิใช่สมณะ มีปกติมิใช่เชื้อสายพระศากยบุตร

เราจะกล่าวอย่างนี้ว่า ผู้ต้องการหญ้าพึงแสวงหาหญ้า ผู้ต้องการไม้ พึงแสวงหาไม้ ผู้ต้องการเกวียน พึงแสวงหาเกวียน ผู้ต้องการบุรุษ พึงแสวงหาบุรุษ แต่เราไม่กล่าวโดยปริยายไรๆ ว่า สมณะพึงยินดี พึงแสวงหาทองและเงิน.

พระภิกษุละเมิดศีลคือพระภิกษุผู้เลวทราม (สูตรที่ ๘)
เล่มที่ ๓๓ หน้า ๓๙๔ เล่มสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๓๓ หน้า ๓๕๓ เล่มสีแดง

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สมัยใด พวกโจรมีกำลังสมัยนั้นพระเจ้าแผ่นดินย่อมถอยกำลัง ดูก่อนภิกษุทั้งหลายในสมัยเช่นนั้น พระเจ้าแผ่นดินย่อมไม่สะดวกที่จะเสด็จผ่านไป เสด็จออกไป หรือจะออกคำสั่งไปยังชนบทชายแดน

ในสมัยเช่นนั้น แม้พวกพราหมณ์และคฤหบดีก็ไม่สะดวกที่จะผ่านไปจะออกไปหรือเพื่อตรวจตราการงานภายนอก

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ฉันนั้นเหมือนกัน **สมัยใดพวกภิกษุเลวทรามมีกำลัง** สมัยนั้นพวกภิกษุที่มีศีลเป็นที่รักย่อมถอยกำลัง ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ในสมัยเช่นนั้นภิกษุพวกที่มีศีลเป็นที่รัก เป็นผู้นิ่งเงียบทีเดียว นั่งในท่ามกลางสงฆ์หรือคบชนบทชายแดน **ข้อนี้ย่อมเป็นไปเพื่อมิใช่ประโยชน์ของชนมาก เพื่อมิใช่สุขของชนมาก เพื่อความฉิบหาย เพื่อมิใช่ประโยชน์แก่ชนเป็นอันมาก เพื่อทุกข์แก่พวกเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย.**

ผู้ใดสนับสนุนภิกษุที่ละเมิดศีล ย่อมตกนรกไปด้วยกัน

(ภทสูตร) เล่มที่ ๔๕ หน้า ๑๒๘ เล่มน้ำเงิน
เล่มที่ ๔๕ หน้า ๑๒๕ เล่มสีแดง

ในไม่ช้านั้นเอง พระเทวทัตก็ถูกโรคเบียดเบียนอาพาธหนักใกล้จะตาย คิดว่า เราจักถวายบังคมพระศาสดาจึงให้เขานำขึ้นบนเตียงไปวางไว้ ณ ฝั่งสระโบกขรณีใกล้พระเชตวัน ขณะนั้นแผ่นดินก็แยกออก พระเทวทัตตกลงไปบังเกิดในอเวจีมหานรก. ร่างของพระเทวทัตสูง ๑๐๐ โยชน์ถูกหลาวเหล็กขนาดลำตาลเสียบอยู่ตลอดกัป. **และตระกูล (ของฆราวาส) ประมาณ ๕๐๐ ที่ฝักใฝ่กับพระเทวทัตยึดมั่นในลัทธิของพระเทวทัตนั้นพร้อมด้วยพวกก็ไปเกิดในนรก.**

เมื่อเห็นพระทำผิด... โยมก็เตือนได้

(อนิยตกัณฑ์) เล่มที่ ๓ หน้า ๖๖๓ เล่มสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๓ หน้า ๖๒๕ เล่มสีแดง

ครั้งนั้น นางวิสาขามิคารมาตา ได้ถูกเชิญไปสู่สกุลนั้น นางได้เห็นท่านพระอุทายี นั่งในที่ลับ คือในอาสนะ (ที่นั่ง) กำบัง ซึ่งพอจะทำการได้กับหญิงสาวนั้นหนึ่งต่อหนึ่ง ครั้นแล้ว ได้กล่าวคำนี้กะท่านพระอุทายีว่า **“ข้าแต่พระคุณเจ้า การที่พระคุณเจ้าสำเร็จการนั่งในที่ลับ คือในอาสนะกำบัง ซึ่งพอจะทำการได้กับมาตุคาม (ผู้หญิง) หนึ่งต่อหนึ่งเช่นนี้ไม่เหมาะ ไม่ควร แม้พระคุณเจ้าจะไม่ต้องการด้วยธรรมนั้นก็จริง ถึงอย่างนั้น พวกชาวบ้านผู้ที่ไม่เลื่อมใส จะบอกให้เชื่อได้โดยยาก”** ท่านพระอุทายีแม้ถูกนางวิสาขามิคารมาตาว่ากล่าว อยู่อย่างนี้ก็มิได้เชื่อฟัง เมื่อนางวิสาขามิคารมาตากลับไปแล้ว ได้แจ้งเรื่องนั้นแก่ภิกษุทั้งหลาย.

เมื่อเตือนแล้วพระทำเมินเฉย... ไม่ทำบุญด้วยก็ได้

(โกสัมพิขันธกะ) เล่มที่ ๗ หน้า ๔๘๐ เล่มสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๗ หน้า ๔๕๗ เล่มสีแดง

ครั้งนั้น อุบาสกอุบาสิกาชาวพระนครโกสัมพีได้หารือกันดังนี้ว่า “พระคุณเจ้าเหล่าภิกษุชาวพระนครโกสัมพีนี้ทำความพินาศใหญ่โตแก่พวกเราพระผู้มีพระภาคเจ้าถูกท่านเหล่านี้รบกวน จึงเสด็จหลีกไปเสีย **เอาละ พวกเราไม่ต้องอภิวาท (การกราบไหว้) ไม่ต้องลุกรับ ไม่ต้องทำอัญชลีกรรม (การประนมมือไหว้) สามีจิกรรม (การแสดงความเคารพ) ไม่ต้องทำสักการะ ไม่ต้องเคารพ ไม่ต้องนับถือ ไม่ต้องบูชาซึ่งพระคุณเจ้าเหล่าภิกษุชาวพระนครโกสัมพี แม้เข้ามาบิณฑบาต ก็ไม่ต้องถวายบิณฑบาต ท่านเหล่านี้ถูกพวกเราไม่สักการะ ไม่เคารพ ไม่นับถือ ไม่บูชา** เป็นผู้ไม่มีสักการะอย่างนี้จักหลีกไปเสีย หรือจักสึก หรือจักให้พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงโปรด” ครั้นแล้ว ไม่อภิวาท ไม่ลุกรับ ไม่ทำอัญชลีกรรม สามีจิกรรม ไม่สักการะ ไม่เคารพ ไม่นับถือ ไม่บูชา ซึ่งพวกภิกษุชาวพระนครโกสัมพี แม้เข้ามาบิณฑบาต ก็ไม่ถวายบิณฑบาต.

(เรื่องยมกปาฏิหาริย์) เล่มที่ ๔๒

หน้า ๓๑๒ เล่มสีน้ำเงิน เล่มที่ ๔๒ หน้า ๒๖๖ เล่มสีแดง

พืชแม้มากอันบุคคลหว่านแล้วในนาดอน ผลย่อมไม่ไพบูลย์ ทั้งไม่ยังชาวนาให้ยินดีฉันใด **ทานมากมายอันบุคคลตั้งไว้ในหมู่ชนผู้ทุศีล** ผลย่อมไม่ไพบูลย์ ทั้งไม่ยังทายก (ผู้ให้ทาน) ให้ยินดี ฉันนั้นเหมือนกัน

การเลือกให้ทานในบุคคลที่เหมาะสม พระพุทธเจ้าทรงสรรเสริญ (เรื่องอังกุรเทพบุตร)

เล่มที่ ๔๓ หน้า ๓๓๔ เล่มสีน้ำเงิน
เล่มที่ ๔๓ หน้า ๒๕๕ เล่มสีแดง

ได้ยินว่าอินทกเทพบุตรนั้นยังภิกษา (ให้อาหาร) **ทัพพีหนึ่ง** ที่เขานำมาเพื่อตน ให้ถึงแล้วแก่พระอนุรุทธเถระ ผู้เข้าสู่ภายในหมู่บ้านเพื่อบิณฑบาต. บุญนั้น ของอินทกเทพบุตรนั้น มีผลมากกว่าทานที่อังกุรเทพบุตร ทำระเบียบแห่งเตาประมาณ ๑๒ โยชน์ (๑๙๒ กม.) **ถวายแล้วสิ้นหมื่นปี** เพราะเหตุนั้นอินทกเทพบุตรจึงกล่าวอย่างนั้น. เมื่ออินทกเทพบุตรกล่าวอย่างนั้นแล้วพระศาสดาจึงตรัสว่า **“อังกุระ ชื่อว่าการเลือกให้ทานย่อมควร** ทาน (ของอินทกะ) นั้นเป็นของมีผลมาก ดังพืชที่หว่านดีแล้วในนาดีอย่างนี้ แต่ท่านไม่ได้ทำอย่างนั้น เพราะฉะนั้น ทานของท่านจึงไม่มีผลมาก”

เมื่อจะทรงประกาศเนื้อความนี้ จึงตรัสว่า **“บุคคลควรเลือกให้ทาน ในเขตที่ตนให้แล้วจะมีผลมาก** เพราะการเลือกให้ พระสุคตทรงสรรเสริญแล้วทานที่ให้ในท่านผู้เป็นทักขิไณยบุคคลในชีวโลกนี้ (ผู้ที่สมควรรับสิ่งของทำบุญ) เป็นของมีผลมาก เหมือนพืชที่หว่านในนาดีฉะนั้น.”

วิธีปฏิบัติของโยมที่ทำให้เกิดบุญกุศลอย่างถูกต้อง (สิงคาลกสูตร) เล่มที่ ๑๖ หน้า ๘๘ เล่มสีน้ำเงิน เล่มที่ ๑๖ หน้า ๗๘ เล่มสีแดง

ดูก่อนคฤหบดีบุตร **มารดาบิดาเป็นทิศเบื้องหน้า** อันบุตรธิดาพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยตั้งใจว่าท่านเลี้ยงเรามา เราจักเลี้ยงท่านตอบ ๑ จักรับทำกิจธุระของท่าน ๑ จักดำรงวงศ์ตระกูล ๑ จักปฏิบัติตนให้เป็นผู้สมควรแก่การรับทรัพย์มรดก ๑ เมื่อท่านล่วงลับไปแล้ว จักทำบุญอุทิศให้ท่าน ๑.

ดูก่อนคฤหบดีบุตร **อาจารย์ผู้เป็นทิศเบื้องขวา** อันศิษย์พึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยลุกขึ้นยืนรับ ๑ ด้วยเข้าไปยืนคอยต้อนรับ ๑ ด้วยการเชื่อฟัง ๑ ด้วยการปรนนิบัติ ๑ ด้วยการเรียนศิลปวิทยาการโดยเคารพ ๑.

ดูก่อนคฤหบดีบุตร **ภรรยาผู้เป็นทิศเบื้องหลัง** อันสามีพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยยกย่องว่าเป็นภรรยา ๑ ด้วยไม่ดูหมิ่น ๑ ด้วยไม่ประพฤตินอกใจ ๑ ด้วยมอบความเป็นใหญ่ให้ ๑ ด้วยให้เครื่องแต่งตัว ๑.

ดูก่อนคฤหบดีบุตร **มิตรผู้เป็นทิศเบื้องซ้าย** อันกุลบุตรพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยการให้ปัน ๑ ด้วยเจรจาถ้อยคำอันเป็นที่รัก ๑ ด้วยประพฤติประโยชน์ให้ ๑ ด้วยความเป็นผู้มีตนเสมอ ๑ ด้วยไม่แกล้งกล่าวให้คลาดจากความเป็นจริง (พูดกับเพื่อนตรงไปตรงมา) ๑.

ดูก่อนคฤหบดีบุตร **ทาสกรรมกรผู้เป็นทิศเบื้องต่ำ** อันผู้เป็นนายพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยจัดการงานให้ทำตามสมควรแก่กำลัง ๑ ด้วยให้อาหารและรางวัล ๑ ด้วยรักษาในคราวเจ็บไข้ ๑ ด้วยแจกของมีรสแปลกประหลาดให้ ๑ ด้วยปล่อยให้ในสมัย (กำหนดวันหยุดที่เหมาะสมให้) ๑.

ดูก่อนคฤหบดีบุตร **สมณพราหมณ์ (ผู้มีศีล) ผู้เป็นทิศเบื้องบน** อันกุลบุตรพึงบำรุงด้วยสถาน ๕ คือ ด้วยกายกรรม (การกระทำทางกาย) ประกอบด้วยเมตตา ๑ ด้วยวจีกรรม (คำพูด) ประกอบด้วยเมตตา ๑ ด้วยมโนกรรม (ความคิด) ประกอบด้วยเมตตา ๑ ด้วยความเป็นผู้ไม่ปิดประตู (ยินดีต้อนรับผู้ทรงศีล) ๑ ด้วยให้อามิสทานเนืองๆ (ถวายสิ่งของที่สมควรและจำเป็นแก่นักบวชผู้มีศีล) ๑.

การทำความดีกับพ่อแม่มากๆ เป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญ (มาตุโปสกสูตร) เล่มที่ ๒๕ หน้า ๒๙๔ เล่มสีน้ำเงิน เล่มที่ ๒๕ หน้า ๒๖๑ เล่มสีแดง

มาตุโปสกพราหมณ์นั่งอยู่ ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่งแล้ว ได้กราบทูลพระผู้มีพระภาคเจ้า "ท่านพระโคดมผู้เจริญ ข้าพเจ้าแสวงหาภิกษา (อาหาร) โดยธรรม แล้วเลี้ยงมารดาและบิดา ข้าพเจ้าทำเช่นนี้ ชื่อว่าทำกิจที่ควรทำหรือไม่ ?. พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า "ชอบยิ่ง พราหมณ์ ท่านทำดังนี้ชื่อว่าได้ทำกิจที่ควรทำแล้ว ด้วยว่า **ผู้ใดแสวงหาภิกษาโดยธรรม แล้วเลี้ยงมารดาและบิดา ผู้นั้นย่อมได้บุญเป็นอันมาก บุคคลใดเลี้ยงมารดาและบิดาโดยธรรม เพราะการบำรุงมารดาและบิดานั้นแล บัณฑิตย่อมสรรเสริญบุคคลนั้นในโลกนี้ทีเดียว บุคคลนั้นละ (ตาย) ไปจากโลกนี้แล้ว ย่อมบันเทิงในสวรรค์.**

การเลี้ยงดูบิดามารดาชื่อว่าเป็นมงคลอันสูงสุด (อ.มงคลสูตร) เล่มที่ ๓๙ หน้า ๑๘๘ เล่มสีน้ำเงิน เล่มที่ ๓๙ หน้า ๑๘๒ เล่มสีแดง

สตรีผู้ยังบุตรให้เกิด เรียกชื่อว่า มารดา บิดาก็เหมือนกัน. การทำอุปการะด้วยการล้างเท้า นวดฟั้นขัดสีให้อาบน้ำ และด้วยการมอบให้ปัจจัย ๔ ชื่อว่า **การบำรุง.** ในการบำรุงนั้นเพราะเหตุที่มารดา บิดา มีอุปการะมาก หวังประโยชน์อนุเคราะห์บุตรทั้งหลายมารดาบิดาเหล่าใดแลเห็นบุตรทั้งหลายเล่นอยู่ข้างนอก เดินมามีเนื้อตัวเปื้อนฝุ่น ก็เช็ดฝุ่นให้จูบจอมถนอมเกล้า เกิดความรักเอ็นดู บุตรทั้งหลายใช้ศีรษะทูนมารดาบิดาไว้ถึงร้อยปีก็ไม่สามารถจะทำปฏิการะสนองคุณของมารดาบิดานั้นได้ และเพราะเหตุที่มารดาบิดานั้น เป็นผู้ดูแลบำรุงเลี้ยง แสดงโลกนี้ สมมติว่าเป็นพรหม สมมติว่าเป็นบุรพาจารย์ ฉะนั้น การบำรุงมารดา บิดานั้น ย่อมนำมาซึ่งการสรรเสริญในโลกนี้ และละโลกไปแล้วก็จะนำมาซึ่งสุขในสวรรค์ ด้วยเหตุนั้นจึงตรัสว่าเป็นมงคลสมจริงดังที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ว่า

มารดาบิดา ท่านเรียกว่าพรหม ว่าบุรพาจารย์ เป็นอาหุเนยยบุคคลของบุตร เป็นผู้อนุเคราะห์บุตร เพราะฉะนั้น บัณฑิตพึงนอบน้อม และพึงสักการะมารดาบิดานั้น ด้วยข้าว น้ำ ผ้า ที่นอน การขัดสี การให้อาบน้ำและล้างเท้า. เพราะการปรนนิบัติมารดาบิดานั้น บัณฑิตทั้งหลายจึงสรรเสริญเขาในโลกนี้ เขาละโลกไปแล้ว ยังบันเทิงในสวรรค์.

สำนักสงฆ์ป่าสามแยก
บ้านห้วยยางทอง ต.วังกวาง อ.น้ำหนาว จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐
โทร. ๐๘-๖๘๕๓-๓๓๕๕, ๐๘-๑๙๕๔-๘๔๐๕